

Editörden..

Uzmanlaşma çağının bilgiyi hızla enformasyona dönüştürdüğü günümüzde, düşünmenin kendisi de parçalı bir hale geliyor. Lyotardvari bir post-modern durumda elde kalan tek ölçüt olan ‘işe yararlık’ gitgide düşünmenin büyük bir bölümünün ‘işe yaramazlığını’ ilan ederken, ironik bir biçimde düşünmeyle bağlarının zayıflama riski her geçen gün artan felsefe de ‘işe yaramazlık’ kategorisinde yerini almakta. Artık Platon’un döneminde olduğu gibi, epistemoloji, etik ve politika arasındaki bağlar görünür değil. Modern teknoloji eleştirisinin uzandığı epistemolojik, ontolojik ve etik kökenlerin görünürlüğü dahi ‘görmezden’ gelinirken, işe yararlılığın gereği olarak sonuçlara odaklanılıyor.

Posseible’nin bu sayısı, Rortyci “Ayna” ve “Görme” metaforlarının eleştirisini askıya alarak düşünmeyi bir kez daha ‘görmeye’ davet ediyor. Epistemoloji, etik, politika ve teknoloji eleştirisi arasında ‘görmezden’ gelinen bağların ve felsefenin Platon’daki bütünlüğünü ‘enformasyon zenginliği’nin ayartısına kapılmadan hatırlatmaya çalışıyor. Çağdaş epistemolojiden Sartre’a, oradan Rawls’a uzanan bu girişim, tüm bunların üzerine düşen Prometheus’un gölgesince izleniyor.

“Hep yeni ve umutlu bir başlangıç, hep farklı bir düş kırıklığı” olsa da sonu, düşünmenin öyküsünde hatırlatıcı olabilmek için yeni bir denemedir POSSE-IBLE..